

ortodocși¹ care și-au dat viața pe aceste meleaguri pentru apărarea Ortodoxiei de uniație și papism, dar nici față de eforturile generației noastre de a ne apăra de zelul "paulin" al greco-catolicilor de recuperare a averii noastre bisericești.

Prin faptul că a recăzivat, însemnând cu viclenie să treacă peste la limba împunând Decizia din 2008 a sinodului BOR, dar depășind cu mult hotărârile sfintelor canoane, prin participarea și semnarea documentelor eretice din Creta, prin subterfugul postului lașăpauș Cămin Florin Trișan, care i-a întors din toate aceste motive pomenirea, episcopul Sofronie ne arată că este latinorugător, pornit pe calea uniatismului fără dorință reală de a rămâne în Biserica Ortodoxă Română.

Pentru toate aceste motive, în sesiunile sfintelor canoane 74, 75 apostolice, 6 al sinodului al II-lea ecumenic, 9, 17, 21 al sinodului al IV-lea ecumenic, 14, 15, 20 ale sinodului din Antiohia, 19 al sinodului din Cartagina și al art. 9 și al (2) al RACDIJBOR, sediului Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Arhiepiscopiei

1. Caterisirea episcopului Sofronie Drincea ca eretic apostat;
2. Intromisiunea la Creta a unui episcop ortodox, care și-a asumat rictos compromisi cu ecumenismul, cu papismul și cu uniatismul;
3. Realizarea, reformă canonică 3 sin. III ec., 13 I-II, a celor care pe nedrept au fost persecutați pentru dreapta credință de acest episcop eretic.

Data,
05.09.2019

Semnătura,
Adrian-Vasile Blaj
Bianca-Delia Blaj
Radu-Ioan Găvruta
Călin-Mihai Sabău
Cristian-Mihai Boldi

Înălțpreasfințitului Sule, Dr. Laurențiu Streza, Mitropolitul Arhiepiscopiei

¹<https://www.ortodoxia.ro/ro/laica/pentru-ortodoxie-le-laboratoare-papismului-101010>
101010. Textul a fost publicat la revista Mărturisirea Ortodoxă, nr. II, nr. 1, ianuarie-februarie 2019, pp. 62-66.

Înălțpreasfinția Voastră,

Subsemnații, Adrian-Vasile Blaj, Bianca-Delia Blaj, Radu-Ioan Găvruta, Călin Mihai Sabău, Cristian-Mihai Boldi, domiciliați în județul Bihor, credincioși ortodocși botezați canonic în Biserica Ortodoxă Română, viețuitori în Episcopia Ortodoxă Română a Oradiei, în temeiul sfintelor canoane 74, 75 apostolice, 6 al sinodului al II-lea ecumenic, 9, 17, 21 al sinodului al IV-lea ecumenic, 14, 15, 20 ale sinodului din Antiohia, 19 al sinodului din Cartagina, și al art. 111, alin. 4) lit. i) din Statutul BOR, **formulăm plângere împotriva preasfințitului Sofronie Drincec, episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Oradiei, pentru săvârșirea următoarelor abateri dogmatice, liturgice și canonice:**

1. **Apostazia de la dreapta credință**, sancționată cu caterisirea și excomunicarea de canonul 62 apostolic și de art. 9 al RACDIJBOR;
2. **Împreună-rugăciunea cu ereticii**, sancționată cu caterisirea de către canoanele 45, 64 apostolice, 32-33 Laodiceea și de către art. 28 (2) din

RACDIJBOR;

3. **Recunoașterea falșilor martiri ai ereticilor**, sancționată cu anatema de către canonul 34 Cartagina;
4. **Nepredicarea și necatehizarea creștinilor în zi de Duminică**, sancționată cu oprirea de la slujire (la prima abatere) de către canonul 58 apostolic.

În fapt,

În ziua de mare praznic al Bisericii Ortodoxe Române, Nașterea Maicii Domnului, prima mare sărbătoare din anul nou bisericesc ortodox, episcopul Sofronie, în loc să participe la Sfânta Liturghie ortodoxă în Episcopia Ortodoxă a Oradiei și să învețe poporul dreapta credință, așa cum îl obligă sfintele canoane, a participat la serviciul religios organizat de cultul eretic greco-catolic la "Catedrala Sfântul Nicolae" din Oradea, unde a sărbătorit 25 de ani de "slujire arhierescă" a pseudoepiscopului greco-catolic Virgil Bercea, cel alături de care a săvârșit Aghiazma Mare în ianuarie 2008.

La greco-catolici, episcopul Sofronie a stat în "biserică" ca orice mirean, însă, din înregistrarea pusă la dispoziție de greco-catolici, se vede că participă la momentele "liturgice", ascultând pios și însemnându-se cu semnul Sfintei Cruci la momentele la care se face acest lucru de obicei în bisericile ortodoxe. Prin urmare, **deși nu a slujit efectiv cu ereticii uniati și cu papistașii prezenți, s-a rugat împreună cu aceștia**, lucru pe care sfintele canoane îl interzic sub aceeași pedeapsă a caterisirii.

La acea manifestare religioasă, greco-catolicii au expus pretinsele "moaște" ale "episcopilor" "martiri" "beatificați" de către papa Francisc cu prilejul vizitei sale prozelite din România, din mai-iunie anul curent.

Prin prezența preasfinției sale în acel locaș de cult cu prilejul prezentării acelor "moaște", în contextul festiv în care s-a desfășurat evenimentul, prin ascultarea "rugăciunii" dedicate acestora, episcopul Sofronie a girat înșelarea greco-catolică prin care acei pseudoepiscopi sunt considerați "sfinți mărturisitori". Dat fiind că **prezența preasfinției sale a fost deplin conștientă**, că probabil știa dinainte

că acele relicve vor fi aduse spre închinare, sau măcar a putut observa la acel moment, considerăm că **episcopul Sofronie a căzut sub anatema canonului 34 Laodiceea, care dispune că sunt sub anatema cei care, “cu dispoziție sufletească”, cum interpretează canonistul arhid. Ioan N. Floca[1], cinstesc minciunomartirii ereticilor.**

Apostazia episcopului Sofronie, convingere personală sau „experiment” în „laboratoarele ecumenice”?

Cel mai grav însă este faptul că în timpul acelei “liturghii” greco-catolice **preasfințitul Sofronie a fost pomenit de trei ori alături de papa Francisc și de minciunoepiscopii greco-catolici, fiind numit “episcopul nostru, preasfințitul Sofronie”.**

Față de această introducere a preasfinției sale în dipticele papistașe și pomenire **ca episcop greco-catolic**, preasfințitul Sofronie nu a luat nicio atitudine. Dimpotrivă, filmarea evenimentului ni-l prezintă închinându-se cu evlavie, cu camilafca dată la o parte, exact ca un episcop ortodox care participă la o slujbă ortodoxă la care nu slujește.

Codul Canoanelor Bisericii Răsăritene, care este culegerea de canoane ale “Bisericii” Unite cu Roma, are o subdiviziune dedicată Arhiepiscopiei Majore în care, la titlul 4.1.1.5.1. este prezentată Scrisoarea circulară a Arhiepiscopului Major nr. 723/9.05.2006[2], în care se arată că formulele de pomenire sunt foarte strict concepute în acest cult, ele neputând fi lăsate la întâmplare[3]. Este evident că cei ce au organizat slujba greco-catolică nu puteau să îl pomenească la “liturghie” doar din complezență și amabilitate diplomatică, de unde rezultă că **greco-catolicii îl consideră pe episcopul Sofronie ca episcop greco-catolic.**

Nu știm motivele pentru care ereticii fac acest lucru, dar este evident că ele există și că greco-catolicii le știu, iar din moment ce episcopul Sofronie nu a avut nicio reacție de respingere a acestei stări de fapt, ci a ascultat cum este pomenit la slujba eretică drept unul dintre eretici și a încuviințat acest lucru, le-a acceptat, prin aceasta **apostaziind de la dreapta credință și acceptând starea de “episcop” greco-catolic, deși este încă episcop recunoscut canonic de către Biserica Ortodoxă Română.**

În conformitate cu *Codul Canoanelor Bisericilor Răsăritene*, în titlul XVIII, intitulat “Despre ecumenism, adică despre promovarea unității creștinilor”, se spune: “Bisericilor orientale catolice le revine sarcina specială de a promova unitatea între toate Bisericile orientale... **prin cunoașterea reciprocă mai bună, prin colaborarea și aprecierea fraternă a lucrurilor și a sufletelor**” (can. 903).

Episcopul Sofronie Drincec se întoarce la rădăcinile greco-catolice. Ce va face ierarhia BOR?

În titlul XVII[4] se precizează condițiile intrării necatolicilor în “Biserica” catolică. Astfel, “Credinciosul creștin al vreunei Biserici orientale necatolice **va fi primit în Biserica catolică prin simpla profesiune a credinței catolice**, precedată de pregătirea doctrinară și spirituală pentru condiția fiecăruia” (can. 897).

La rândul său, “Episcopul oricărei Biserici orientale necatolice poate fi primit în Biserica catolică, în afară de Pontiful Roman, și de către Patriarh, cu consimțământul Sinodului Episcopilor Bisericii patriarhale, sau de către Mitropolitul Bisericii mitropolitane *sui iuris*, cu consimțământul Consiliului Ierarhilor” (can. 898), iar “Clericul oricărei Biserici orientale necatolice, care vine la deplina comuniune cu Biserica catolică, **poate să-și exercite propriul ordin sacru conform normelor stabilite de autoritatea competentă**; Episcopul, însă, nu își poate exercita valid puterea de conducere decât cu consensul Pontifului Roman, capul Colegiului Episcopilor” (can. 899).

O verificare[5] a siteurilor cultului romano-catolic și greco-catolic ne arată că la ora actuală în “Biserica” Greco-Catolică unită cu Roma nu există niciun „episcop” cu numele Sofronie, ceea ce înlătură orice îndoială asupra faptului că este vorba despre episcopul ortodox al Episcopiei Oradiei, Sofronie Drincec, care **a fost asumat ca “episcopul nostru” de către cultul uniatic din Oradea.**

Prin acceptarea pomenirii numelui preasfinției sale la această slujbă, preasfințitul Sofronie a acceptat teoria eretică a Conciliului II Vatican despre “Bisericile nedepline” care au har, au episcopi ce pot fi pomeniți chiar în servicii papistașe, după cum se vede, dar nu au încă o comuniune deplină cu Roma. Această viziune papistă a fost consfințită, în variantă ortodoxă, de către minciunosinodul din Creta, unde s-a vorbit despre “biserici și culte” eterodoxe, aflate “mai aproape

sau mai departe de Biserica Ortodoxă”.

Mai mult decât atât, dacă poate exista ceva mai mult decât atât, la slujba respectivă, Crezul a fost rostit împreună cu adaosul *Filioque*, făcându-l pe episcopul Sofronie **împreună mărturisitor al ereziei condamnate de către sinodul al VIII-lea ecumenic, al Sfântului Fotie, din 869.**

După Crez, episcopul Sofronie se însemnează evlavios cu Sfânta Cruce, când minciunoepiscopul greco-catolic dă binecuvântarea în numele “Sfântului Spirit”, iar adunarea îi întoarce binecuvântarea prin cuvintele “Și cu spiritul tău”.

La evenimentul respectiv, la momentul la care în Biserica Ortodoxă se rostește predica, câțiva preoți greco-catolici își autoelogiau, în prezența episcopului ortodox Sofronie, eforturile, comparate cu ale Sfântului Apostol Pavel, prin care și-au recuperat de la credincioșii ortodocși, adică de la noi, parohiile pe care li le făcuseră cu secole în urmă stăpânirea austro-ungară, prin jaf, barbarie, martirizarea ortodocșilor care s-au opus apostaziei.

La sfârșitul serviciului religios, episcopul Sofronie s-a sărutat cordial cu pseudoierarhii papistași și s-a întreținut cu credincioși greco-catolici ca un prieten al acestora și veritabil casnic al comunității respective.

Reamintim că episcopul Sofronie a fost judecat de către Sinodul Mitropolitan din Cluj, în 2008, că mitropolitul de atunci l-a propus Sfântului Sinod pentru caterisire, că Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a găsit vinovat de împreună slujire cu greco-catolicii, faptă pentru care trebuia caterisit atunci, dar sinodul a luat notă de “regretul și pocăința” episcopului Sofronie și l-a iertat. După cum se vede, episcopul nu a dat dovadă de niciun regret și de nicio pocăință, continuându-și acțiunea ecumenistă de înfrățire cu ereticii papistași până în așa măsură încât a ajuns să fie pomenit la slujbele acestora ca unul dintre ei.

Participarea preasfinției sale la acest eveniment arată că nu are niciun fel de respect pentru istoria de luptă și suferință a strămoșilor noștri ortodocși care și-au dat viața pe aceste meleaguri pentru apărarea Ortodoxiei de uniație și papism, dar nici față de eforturile generației noastre de a ne apăra de zelul “paulin” al greco-catolicilor de recuperare a averii noastre bisericești.

Prin faptul că a recidivat, încercând cu viclenie să meargă până la limita impusă de decizia din 2008, dar depășind cu mult hotarele sfintelor canoane, prin participarea și semnarea documentelor eretice din Creta, prin caterisirea preotului beiușean Cosmin Florin Tripon, care i-a întrerupt din toate aceste motive pomenirea, episcopul Sofronie ne arată că este un episcop latinofron, pornit pe calea uniaticismului fără dorință reală de a rămâne în sânul Bisericii Ortodoxe Române.

Părintele Cosmin Tripon cere sinodului BOR desființarea caterisirii pronunțate de episcopul apostat al Oradiei

Pentru toate aceste motive, în temeiul sfintelor canoane 74, 75 apostolice, 6 al sinodului al II-lea ecumenic, 9, 17, 21 al sinodului al IV-lea ecumenic, 14, 15, 20 ale sinodului din Antiohia, 19 al sinodului din Cartagina și al art. 9 și 28 (2) al RACDIJBOR, solicităm Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Ardealului:

1. Caterisirea episcopului Sofronie Drincec ca eretic apostat.
2. Întronizarea la Oradea a unui episcop ortodox, care să nu aibă niciun compromis cu ecumenismul, cu papismul sau cu uniaticismul.
3. Reabilitarea, conform canonului 3 sin. III ec. și celorlalte, a celor care pe nedrept au fost persecutați pentru dreapta credință de acest episcop eretic.

Data

Înaltpreasfinției Sale, Doctor Laurențiu Streza, Mitropolitul Ardealului

Note:

[1] Arhid. Ioan N. Floca, *Canoanele Bisericii Ortodoxe, note și comentarii*, Sibiu, 2005, p. 248

[2] <http://www.editura.ubbcluj.ro/bd/ebooks/pdf/1886.pdf>.

[3] <http://www.editura.ubbcluj.ro/bd/ebooks/pdf/1886.pdf>.

[4] <http://www.bru.ro/varia/cceo/?titlu=17>.

[5] <https://www.bisericacatolica.ro/episcopi/episcopi-greco-catolici/>.

Cei ce doresc să depună o plângere la Sinodul Mitropolitan din Sibiu, pot descărca fișierul Word de mai jos, să îl completeze și să îl trimită pe adresa, **Mitropolia Ardealului (Înaltpreasfinției Sale, Dr. Laurențiu Streza), Strada Mitropoliei, nr. 24, Sibiu, Județul Sibiu**

plangere-mitropolie-sibiu.docx

Citiți și:

Patriarhia îl revendică drept „episcopul cel mai poliglot” pe cel pe care uniții îl revendică drept „episcopul nostru”